

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/2/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8806204072
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8806204072.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou samosudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v právnej veci žalobcu: I. C., G.. X.XX.XXXX, E. K. J. Č.. XXX, zastúpený JUDr. Ing. Michalom Plentom, advokátom so sídlom Sídlisko Okulka 19/42, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: VRANOVSKÁ TEHELŇA s.r.o. so sídlom Čemernianska 137, 093 03 Vranov nad Topľou, IČO: 36 457 183, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Sociálna poisťovňa, a.s., Bratislava, pobočka Vranov nad Topľou o náhradu škody na zdraví, takto

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady za bolesť sumu 10.952,- eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Intervenientovi na strane žalovaného proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal proti žalovanému náhrady škody z titulu pracovného úrazu a to náhrady škody za bolesť. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že dňa 14.11.2003 ráno o 06:45 hod. ako vedúci údržby išiel so svojimi zamestnancami na strechu objektu lisovne skontrolovať vykonanú prácu za predchádzajúci deň a určiť ďalší postup prác na oprave strechy. Pri výkone prác na streche sa žalobca prepadol cez strechu lisovne a spadol na betónovú podlahu z výšky 11 metrov. Tento pracovný úraz zasiahol vážne hlavu žalobcu, čo sa prejavilo krvácaním do dutín hlavy - mozgových, prínosových, ušných a zakrvácaním v oblasti krčnej miechy s podvrtnutím krčných stavcov a následnou ťažkou poruchou - ochrnutím horných a dolných končatín s prevahou vľavo. Pri páde na betónovú podlahu utrpel žalobca krvácanie vnútrolebečné a do chrbticového kanála, pomliaždenie mozgu ťažkého stupňa, otras mozgu III. stupňa, zlomeninu temenných kostí obojstrannú s vpáčenými úlomkami, tržnozhoždenú ranu temena, tržnozhoždenú ranu čelovej a temennej kosti, tržnozhoždenú ranu čela vľavo, podvrtnutie krčnej chrbtice s roztrhnutím šľachy v oblasti krku, výhrez medzistavcovej platničky v krčnej oblasti, zlomeninu panvového prstenca obojstrannú, zlomeninu kĺbovej jamky bedrového kĺbu, odtrhnutie kosti v oblasti členku, poranenie oka - pretrvávajúce dvojité videnie ľavého oka. Žalobca poukázal na § 195 a nasl. Zákonníka práce. Žalobca ďalej poukázal na § 7 ods. 3 Vyhlášky 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v platnom znení, v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť. Žalobca bol z dôvodu pracovného úrazu uznaný za práceneschopného od 14.11.2003. V danom prípade sa jednalo u žalobcu o ťažký pracovný úraz s polytraumou - rozvinutým traumatickým šokom s mohutným poranením hlavy a mozgových partií,

s obojstranným ochrnutím a zlomeninou panvy, zaliatím všetkých hlavových dutín. Stav žalovaného vyžadoval urgentnú operáciu hlavy s vypustením krvného obojstranného ložiska v mozgu, úpravou vpáčených kostí lebky. Pri kontrole pooperačného CT vyšetrenia hlavy bol badateľný obojstranný nádor tvorený tekutinou s tendenciou k progresii, t.j. k zhoršeniu stavu. Vzhľadom na zhoršovanie stavu žalobcu bol uvedený do anestézy a následne asistované ventilovaný. Liečba bola skomplikovaná sekundárnou infekciou s teplotami, poruchou činnosti čriev a zápalom pľúc, ktorú sa podarilo zvládnuť masívnou liečbou antibiotikami. Zároveň sa pridružila aj kvasinková sekundárna infekcia. Žalobca bol päťkrát v ústavnom ošetrovaní, a to od 14.11.2003 do 28.11.2003, od 28.11.2003 do 5.12.2003, od 5.12.2003 do 18.12.2003, od 18.12.2003 do 16.1.2004. Vzhľadom na rozsah a závažnosť poškodenia zdravia žalobcu, náročnosť liečby, vzniku komplikácii, ako aj s ohľadom na pretrpenú intenzívnu bolesť, si žalobca uplatnil zvýšené odškodnenie za bolesť vo výške 80-násobku základného bodového ohodnotenia.

2. Žalobca pôvodne podanou žalobou z titulu bolestného žiadal od žalovaného sumu 9.444.000,- Sk. Neskôr zobral svoju žalobu späť v časti bolestného v sume 7.488.000,- Sk a žiadal pripustiť zmenu žaloby, pričom požadoval jej rozšírenie o zaplatenie sumy 5.544.000,- Sk z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia. Súd v predmetnej veci uznesením č.k. 7C/19/2004-125 zo dňa 7.11.2005 konanie čiastočne zastavil v časti o zaplatenie bolestného v sume 7.488.000,- Sk a vo zvyšku vylúčil nárok na náhradu škody za bolesť na samostatné konanie. Rozšírenie žaloby z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia súd nepripustil s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí.

3. V priebehu súdneho konania po vykonaní znaleckého dokazovania žalobca uviedol, že žiada z titulu bolestného zaplatiť od žalovaného 2.224.800,- Sk (73.849,83 eur), čo predstavuje zvýšenie základného bodového hodnotenia 957 bodov, pričom v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. si žalobca uplatnil 40-násobok základného odškodnenia. Zároveň žalobca od požadovanej sumy odrátal sumu 72.000,- Sk vyplatených žalobcovi intervenientom. Súd uznesením č.k. 7C/2/2006-291 zo dňa 22.7.2010 pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný z titulu bolestného nahradiť žalobcovi sumu 73.849,83 eur.

4. Žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru žalobca požaduje 40-násobné zvýšenie za bolesť za neodôvodnené zo strany žalobcu.

5. Intervenient na strane žalovaného uviedol, že v priebehu konania bolo ustálené základné bodové ohodnotenie za bolesť vo výške 957 bodov, pričom intervenient nepovažuje zvýšenie bolestného na 40-násobok za primerané. Za primerané považuje zvýšenie na 7-násobok, tak ako to bolo uvedené v konaní o zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, písomnými vyjadreniami strán sporu ako aj prednesmi strán na pojednávaní a ďalšími listinnými dôkazmi, ako je uvedené nižšie a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 20.2.2002 žalobca bol zamestnancom žalovaného od 21.2.2002. V zmluve je uvedené obchodné meno žalovaného EKOP Prešov, s.r.o., pričom z výpisu z obchodného registra je zrejme, že sa žalovaný uvedené obchodné meno používal od 04.09.1998 do 08.07.2004.

8. Z výsledkov šetrenia Inšpektorátu práce Prešov a Protokolu č. IPV 2-23-3/P-J-22-04 zo dňa 2. 4. 2004 vyplýva, že zo strany žalobcu nedošlo v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 14.11.2003 k porušeniu bezpečnostných predpisov. Predmetný protokol je súčasťou spisu Inšpektorátu práce v Prešove č. ŤPÚ 030/03-IPV/3.

9. Podľa posudku o bolestnom zo dňa 5.4.2004 vypracovaným MUDr. B. Š., potvrdeným MUDr. M. I., základné bodové ohodnotenie bolestného predstavovalo 983,75 bodov a po zvýšení o 100% predstavovalo 1967,50 bodov.

10. Zo záverov znaleckého posudku č. 43/2006 znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. M. A. vyplýva, že bodové ohodnotenie bolestného urobil podľa platnej Vyhlášky č. 32 /1965 Zb., pričom bolestné ohodnotil 957 bodmi a vzhľadom na súbeh dôvodov nutnosť operácie, nutnosť podávania infúzií, transfúzií, bolestivé liečenie, nutnosť podávania injekcií, liekov proti bolesti, nutnosť dlhodobej rehabilitácie zvýšil bodové ohodnotenie za bolesť o dvojnásobok 1914 bodov. Mučivé útrapy - tento stav treba chápať nie ako zvyčajný sprievodný zjav poškodenia organizmu,

ale ako ťažké následky poranenia, teda ďalšie vystupňovanie, respektíve predlžovanie bolesti tak vo sfére somatickej ako aj psychickej. Žalobca pociťuje bolesti hlavy, v chrbte a dolných končatinách na hranici znesiteľnosti s nutnosťou brania liekov proti bolesti, ktoré veľmi citlivo zasahujú celú osobnosť poškodeného - strach z dlhšieho trvania alebo opakovania bolesti. V súčasnosti medicínske možnosti nápravy alebo zmiernenie následkov úrazu u žalobcu sú minimálne. Vzhľadom na súbeh dôvodov pri liečbe žalobcu bezprostredne po predmetnom úraze: Nutnosť operácie, nutnosť podávania infúzií, transfúzií, bolestivé liečenie, nutnosť podávania injekcií, liekov proti bolesti, nutnosť dlhodobej rehabilitácie a vyššie ohodnotenej reakcii žalobcu na bolesť po predmetnom úraze zo dňa 14.11.2003 znalec odporučil bodové ohodnotenie za bolesť zvýšiť na dvojnásobok.

11. Znalec MUDr. M. A. bol v predmetnej veci vypočutý na pojednávaní, kde vo svojej výpovedi uviedol, že trvá na záveroch znaleckého posudku a trvá na konečnom počte bodov 957 a po zvýšení na dvojnásobok 1914 bodov.

12. Súd oboznámil aj závery posudku Univerzity P.J. Šafárika v Košiciach, Lekárskej fakulty, znaleckého ústavu č. 25/2007, ktorý bol vyhotovený pre potreby konania vedeného na tunajšom súde pod. sp.zn. 3C/137/2006, avšak strany sporu súhlasili, aby tento znalecký posudok bol použitý aj pre potreby predmetného konania o náhradu za bolesť. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že žalobca dňa 14.11.2003 utrpel v práci úraz, prepadol cez strechu tehelne a spadol z výšky asi 8 metrov. Po úraze bol dlhodobo hospitalizovaný a operovaný na oddeleniach v Nemocnici Vranov nad Topľou a v Košiciach, vo Fakultnej nemocnici na Triede SNP. Vzhľadom na súbeh dôvodov - potrebná operácie, liečba vyžadujúca podávanie infúzií, transfúzií, bolestivé liečenie, potreba podávania injekcií zvyšuje sa bodové ohodnotenie na dvojnásobok. Žalobca je invalidný dôchodca v súvislosti so zraneniami pri úraze zo dňa 14.11.2003. Žalobca utrpel poranenia, ktoré sú zvyčajne spojené s pocitom ťažkej bolesti. Následne zmeny na pohybovom aparáte obvykle sprevádzajú chronické bolesti, ktoré vplývajú na každodenný život poškodeného. V dokumentácii pacienta znalecký ústav nezaznamenal snahu zveličovať alebo bagatelizovať bolesť. Závery znaleckého posudku MUDr. M. A. sú v zásade zhodné so závermi, ku ktorým dospela znalecká komisia.

13. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou č. 300/462/2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 24.11.2004 vyplýva, že žalobcovi bola priznaná náhrada za bolesť v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 14.11.2003 v sume 2389,96 eur (72.000,- Sk).

14. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že u žalovaného pracoval ako vedúci údržby a materiálno-technického zabezpečenia. V tejto funkcii pracoval aj v čase, kedy došlo k úrazu. Potom čo ukončil práceneschopnosť vrátil sa opäť do práce. Pracoval v tej istej funkcii, ale s určitými obmedzeniami spočívajúcimi v tom, že už nemohol pracovať vo výškach. Úraz sa mu stal tak, že sa prepadol cez strehu výrobnéj haly. Samotný úraz si nepamätá. Bol pri vedomí, len veľmi krátky časový úsek. Išlo o sekundy. Prebudil sa až po niekoľkých dňoch, pretože tesne po úraze som bol v kóme a následne bol uvedený do umelého spánku, kvôli bolestiam, ktorými trpel v dôsledku poranení. Mal rozbitú panvu. Na áre bol umiestnený v tzv. „kolíske“. Veľké bolesti prežíval, keď ho sestričky každé ráno viezli na kúpanie. V deň úrazu išiel zabezpečovať materiál na iné práce a keďže si chcel ozrejmiť, či je ešte potrebné dokúpiť nejaké plechy a podobne v súvislosti s opravou strechy, rozhodol sa sa, že osobne skontroluje v akom stave sú práce na tejto streche. Keď sa priblížil k plechu zrejme tam chýbala skrutka, možno aj viac skrutiek, plech sa asi o 90 stupňov otočil a cez vniknutý otvor sa žalobca prepadol až do výrobnéj haly vedľa lisu. Dopadol priamo na betón.

15. Zo svedeckej výpovede MUDr. B. Š., ošetrojúceho lekára žalobcu, vyplynulo, že posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského som vypracoval podľa vtedy platnej právne úpravy. Žalobca bol hospitalizovaný päťkrát. U žalobcu všetky telové dutiny hlavovej časti boli zakrvácané, uši, oči. Došlo u neho k ťažkému pomliaždeniu mozgu a k ťažkému otrasu mozgu a zlomenine kosti, hlavových a tieto boli vpáčené do mozgu. Vzhľadom k tomu, že išlo o obrovskú bolestivosť a ďalšia obrovská bolestivosť bola z dôvodu zlomeniny panvy. Počas hospitalizácie sa pridružili komplikácie, a to obojstranný zápal pľúc. Dá sa povedať, že to bolo život ohrozujúce ochorenie vzhľadom na stav, v ktorom sa žalobca nachádzal. Dostal tiež kvasinkovú infekciu. Porucha činnosti čriev, pravdepodobne mohla súvisieť s poruchou činnosti mozgu, nakoľko žalobca utrpel veľmi ťažké poranenie hlavy. Žalobcovi boli podávané opiáty a silné lieky proti bolesti. Žalobca trpel bolesťami určite do roka a minimálne tri mesiace trpel intenzívnymi bolesťami. Už len zlomenina panvy sa hojí sa 6-8 týždňov. Taktiež trpel aj bolesťami hlavy.

16. Z výpovede svedka B. C. vyplynulo, že jeho priamym nadriadeným bol žalobca. Konkrétne bolo potrebné vymeniť plechy, pretože strecha zatekala. Keď nebol žalobca v práci s kolegom opravili časť strechy s tým, že na druhý deň sa bude v oprave pokračovať. Na celú opravu stačil deň, možno dva, ale chýbal ešte nejaký materiál na opravu, konkrétne plechy. Žalobcovi len všeobecne sme povedal, že niektorý plech nie je upevnený, nekonkretizoval ktorý plech, respektíve si na túto skutočnosť nespomína. Sám nevedel, ktorý to je plech. Hocikto z nich mohol spadnúť.

17. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3C/137/2006 a z oboznamovaného rozhodnutia č.k. 3C/137/2006-317 zo dňa 19.10.2012 je zrejmá aj výpoveď svedka O. C., ktorý uviedol, že pracoval u žalovaného v čase úrazu žalobcu. Tento svedok uviedol, že žalobca išiel na strechu kontrolovať čo v predchádzajúci deň urobili nakoľko v predchádzajúci deň mal dovolenku a išiel skontrolovať aký materiál na opravu strechy je potrebné ešte zakúpiť v súvislosti s opravou strechy. Žalobca vyšiel na strechu spolu s ním ako aj ďalším pracovníkom C.. Žalobca stúpil na strechu, ktorá bola pokrytá plechom a tento sa uvoľnil a prepadol dole so žalobcom. Situácia bola taká, že keby bol išiel on tým smerom po streche, ako žalobca tak sa prepadne aj on.

18. Zo spisu tunajšieho súdu vo veci sp.zn. 3C/137/2006, v ktorom sa prejednával nárok žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, súd rozsudkom zo dňa 20.5.2008 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 5.476.500,- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol a následne dopĺňacím rozsudkom zo dňa 17.4.2009 konanie, pokiaľ sa týka žaloby žalobcu čo do sumy 135.000,- Sk zastavil. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 15.4.2010 zmenil vyššie uvedený rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh žalobcu na primerané zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5.476.500,- Sk zamietol. Potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba žalobcu čo do zvyšku zamietnutá. V dôsledku dovolania žalobcu Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 7.11.2011 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.4.2010 a to pokiaľ sa týka výroku, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Vranov n.T. zo dňa 17.4.2009 tak, že žalobu o primerané zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5.476.500,- Sk súd zamietol. Následne po zrušení rozsudku tunajšieho súdu odvolacím súdom, Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č.k. 3C/137/2006-317 zo dňa 19.9.2012 zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 119.796,85 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 11CoPr/1/2013-352 zo dňa 10.9.2013 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného plniť žalobcovi tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 24.746,07 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietla. Potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavej časti. V odôvodnení odvolací súd ustálil, že žalovaný sa ako zamestnávateľ nezbavil zodpovednosti ani v zmysle § 196 ods. 1, ani v zmysle ust. § 196 ods. 2 Zákonníka práce. Najvyšší súd v uvedenej veci rozsudkom č.k. 8Cdo/9/2014-370 zo dňa 10.2.2015 odmietol dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11CoPr/1/2013 zo dňa 10.9.2013 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 24.746,07 eur a vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3C/137/2006-317 zo dňa 19.9.2012. Zároveň zamietol dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11CoPr/1/2013 zo dňa 10.9.2013 vo výroku, ktorým bola žaloba v zostávajúcej časti zamietnutá. V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd poukázal na skutočnosť, že miera sťaženia spoločenského uplatnenia a výška jeho odškodnenia je individualizovaná okolnosťami každého prípadu zvlášť; identickosť prípadov je skôr zvláštnou výnimkou.

19. Na vykonaní ďalších navrhovaných dôkazov strany sporu netrvali.

20. Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce účinného v čase utrpenia úrazu žalobcom (ďalej len „Zákonníka práce“), ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

21. Ako vyplýva z § 196 ods. 1 písm. a), b), zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti celkom, ak preukáže, že príčinou škody bola skutočnosť, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec

svojim zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali, alebo škodu si spôsobil postihnutý zamestnanec pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok a zamestnávateľ nemohol škodu zabrániť.

22. Podľa § 196 ods. 2 písm. a), b), c) zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že postihnutý zamestnanec porušil svojim zavinením právne predpisy alebo ostatné predpisy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a že toto porušenie bolo jednou s príčin škody alebo jednou s príčin škody bolo, že zamestnanec bol pod vplyvom alkoholu, omamných alebo psychotropných látok, alebo zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyseľne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

23. V zmysle § 196 ods. 3 Zákonníka práce, ak sa zamestnávateľ zbaví zodpovednosti sčasti, určí sa časť škody, za ktorú zodpovedá zamestnanec, podľa miery jeho zavinenia. V prípade uvedenom v odseku 2 písm. c) sa zamestnancovi uhradí aspoň jedna tretina škody.

24. Podľa § 196 ods. 5 Zákonníka práce, za ľahkomyseľné konanie podľa odseku 2 písm. c) nemožno považovať bežnú neopatrnosť a konanie vyplývajúce z rizika práce.

25. Podľa § 198 ods. 1, písm. b) Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý utrpel pracovný úraz alebo u ktorého sa zistila choroba z povolania, má nárok v rozsahu, v ktorom zamestnávateľ zodpovedá za škodu, na poskytnutie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.

26. V zmysle § 203 ods. 1, 2 Zákonníka práce, náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré zamestnancovi vznikli následkom pracovného úrazu alebo choroby z povolania sa poskytujú jednorázovo. Výšku, do ktorej možno poskytnúť náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a spôsob určovania výšky náhrady v jednotlivých prípadoch ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

27. Podľa § 7 ods. 3 Vyhl. č. 32/1965 Zb. v znení účinnom ku dňu 14.11.2003, kedy došlo k úrazu, v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd poškodenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť a to i na sumu ustanovenú v ods. 1 a 2.

28. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 14.11.2003 ráno o 06:45 hod. žalobca utrpel v práci pracovný úraz takým spôsobom, že pri kontrole opravy strechy sa strecha po ním prepadla a žalobca spadol na betónovú podlahu z výšky 10 až 15 metrov. Žalobca skončil so žalovaným pracovný pomer dohodou zo dňa 17.2.2006 z dôvodu organizačných zmien. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 14.11.2003 žalobca ako zamestnanec žalovaného utrpel pri výkone práce pracovný úraz. Pracovný úraz utrpel pri páde zo strechy s tým, že ako vedúci údržby vykonával spolu s ostatnými pracovníkmi kontrolu strechy. Spôsobom, akým žalobca vykonával pracovnú činnosť, pri ktorej došlo k úrazu, vylučuje akékoľvek spoluzavinenie zo strany žalobcu na úraze, pretože žalobca rozhodne nemohol vedieť, že tá časť strechy na ktorú stúpil ho neudrží počas kontroly strechy, pričom na streche boli v čase úrazu aj ďalší pracovníci žalovaného a bolo iba vecou náhody, že žalobca vykročil tým smerom, kde ho strecha neudržala.

29. Pokiaľ ide o otázku zavinenia žalovaného a spoluzavinenia žalobcu v danom prípade, súd si osvojil aj závery právoplatne skončeného konania tunajšieho súdu sp.zn. 3C/137/2006.

30. V prejednávanom prípade sa jedná o zodpovednosť žalovaného za pracovný úraz v zmysle § 195 a nasl. Zákonníka práce. Uvedená skutočnosť ani nebola stranami sporu namietaná a spochybňovaná. Zbavenie sa zodpovednosti v zmysle § 196 Zákonníka práce u žalovaného ako zamestnávateľa v danom prípade neprichádzala do úvahy, keďže ako vyplynulo z výsledkov šetrenia Inšpektorátu práce Prešov a Protokolu č. IPV 2-23-3/P-J-22-04 zo dňa 2. 4. 2004, zo strany žalobcu nedošlo k porušeniu

bezpečnostných predpisov. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca nekonal tak, že by jeho počínanie bolo v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa, z ktorého by bolo zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyseľne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví. Žalovaný sa ako zamestnávateľ nezbavil zodpovednosti v zmysle § 196 ods. 1, ani v zmysle ust. § 196 ods. 2 Zákonníka práce.

31. Pokiaľ ide o odškodnenie za bolesť, zo znaleckých posudkov vykonaných v tomto konaní, a to zo znaleckého posudku č. 43/2006 MUDr. M. A. ako aj zo znaleckého posudku č. 25/2007 vykonaného UPJŠ v Košiciach, Lekárskou fakultou ako znaleckým ústavom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 3C/137/2006 bolo nepochybne zistené, že bolestné bolo ohodnotené základným počtom bodov 957, pričom po zvýšení v zmysle písm. A čl. I. ods. 6,7 Prílohy vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní, bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, bol stanovený dvojnásobný počet 1914 bodov. Intervenient na strane žalovaného žalobcu odškodnil sumou 2389,96 eur (72.000,- Sk).

32. Žalobca však uplatnil nárok podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní, bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, podľa ktorého v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť, a to i nad sumu uvedenú v ods. 1 a 2. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne zistené, že žalobca sa stal invalidným dôchodcom v súvislosti so zraneniami pri úraze zo dňa 14. 11. 2003. Sociálna poisťovňa rozhodnutím zo dňa 6. 4. 2005 priznala žalobcovi invalidný dôchodok v sume 245,07 eur (7.383,- Sk) mesačne.

33. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Znalecký dôkaz tiež podlieha uvedenému sudcovskému hodnoteniu. Pri hodnotení všetkých ostatných dôkazov vyjmúc znaleckého, môže súd hodnotiť ich obsah. Keďže u iných dôkazných prostriedkov však hodnotí súd tieto priamo, bezprostredne, pri znaleckom posudku môže sudca hodnotiť takýto dôkaz len nepriamo tým, že skúma, či odôvodnenie posudku je v súlade so všeobecnými skúsenosťami a poznatkami a či jeho zdôvodnenie je logické a či znalec prihliadol ku všetkému, čo mu bolo k posúdeniu predstreté. Súd je toho názoru, že znalecký posudok súdneho znalca MUDr. M. A. ako aj znalecký posudok č. 25/2007 vykonaný UPJŠ v Košiciach, Lekárskou fakultou ako znaleckým ústavom, spĺňajú všetky uvedené kritéria, pričom vzniknuté pochybnosti a nejasnosti, na ktoré poukázali strany sporu, boli znalcami vysvetlené. Vzhľadom na vyjadrenia strán sporu je možné uviesť, že po vykonanom znaleckom dokazovaní v prejednávanej veci ako aj vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 3C/137/2006 sporným ostalo iba zvýšenie bolestného podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb.

34. Výška bolestného podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. sa hodnotí bodmi, ktorých počet určí lekár. Ak je výška tohto základného počtu bodov v súdnom konaní sporná, môže byť vykonaný dôkaz znaleckým posudkom, za každý bod sa poskytuje náhrada v sume 60,- Sk. Celková výška odškodnenia z titulu oboch nárokov z jedného poškodenia na zdraví je maximalizovaná, nesmie presiahnuť sumu 240.000,- Sk, z toho odškodnenie za bolesť nesmie presiahnuť 72.000,- Sk. Výnimkou z tejto zásady je ustanovenie § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. v znení neskorších predpisov, ktoré v prípadoch hodných osobitného zreteľa umožňuje súdu alebo rozhodcovskému orgánu odškodnenie primerane zvýšiť a to bez ohľadu na maximalizáciu výšky týchto nárokov vyplývajúcich z ustanovenia § 6 ods. 2 prvej vety a § 7 ods. 2 citovanej vyhlášky. Všetky utrpené ujmy z jedného poškodenia na zdraví sa zráajú a to aj v prípade, že sa neprejavili v jednom časovo sústreďenom úseku, ale postupne.

35. Podľa §11 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1.8.2004 na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy. Z uvedeného teda vyplýva, že je potrebné na predmetný právny vzťah aplikovať aj ustanovenia vyhlášky č. 32/1965.

36. Základný počet bodov za bolestné u žalobcu podľa vykonaného znaleckého dokazovania predstavuje 957 bodov, kde základná hodnota 957 bodov bola znalcami zvýšená na dvojnásobok pre súbeh dôvodov, a to potrebnú operáciu, liečbu vyžadujúcu podávanie infúzií, bolestivé liečenie, potrebu podávania injekcií.

37. Náhrada za bolesť je náhradou tzv. nemateriálnej ujmy a má slúžiť na to, aby si postihnutý mohol obstarat' náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých utrpení a strastí. Ide o nárok rýdzo osobnej povahy, ktorý sa odškodňuje jednorazovo. Vyhláška č. 32/1965 Zb. zvlášť upravuje podmienky, za ktorých sa poskytuje odškodnenie za bolesť, a zvlášť podmienky pre odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Rovnako osobitne stanovuje zásady pre hodnotenie oboch druhov odškodnenia.

38. Priznanie nároku na náhradu za bolesť nie je podmienené priznaním nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia a naopak. Odškodnenie za bolesť patrí za vytrpenú bolesť, nie za bolesť budúcu (následnú), ktorá sa odškodňuje v rámci nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Z uvedeného možno vyvodit', že aj zvýšenie odškodnenia u oboch nárokov v zmysle ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. treba posudzovať jednotlivo, pri každom nároku zvlášť. Vo výnimočných prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa môže súd odškodnenie primerane zvýšiť nad stanovené najvyššie sadzby odškodnenia bez akéhokoľvek obmedzenia, hlavne bez ohľadu na základný počet bodov zistený lekárom v zmysle zásady plnej a tým i spravodlivej nápravy. Dôvody umožňujúce výnimočné zvýšenie odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia treba vyvodzovať predovšetkým z okolností vymedzených v bode I ods. 6 zásad pre hodnotenie odškodnenia za bolesť, tvoriacich prílohu vyhlášky č. 32/1965 Zb., najmä ak ani zvýšenie odškodnenia na dvojnásobok základnej sadzby nepostačuje na primerané zmiernenie ich následkov (pozri napr. R 48/2004). Súd však musí takéto zvýšenie vykonané v rámci voľnej úvahy vždy náležite odôvodniť s prihliadnutím k mimoriadnej povahe a k okolnostiam konkrétneho prípadu tak, aby bolo možné preskúmať, či posúdenie odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia nevybočilo z medzí hľadísk stanovených zákonom, či bolo v súlade s pravidlami logického usudzovania a či premisy takého úsudku boli zistené riadnym procesným postupom.

39. V predmetnej veci je súd toho názoru, že základné bodové ohodnotenie vykonané lekárom nepostačuje na primerané zmiernenie následkov poškodenia zdravia žalobcu a odôvodnenie jeho zvýšenia je v súlade so zásadami plnej a tým i spravodlivej nápravy.

40. Odškodnenie za bolesť je podľa názoru súdu potrebné zvýšiť na sedemnásobok sumy určenej znalcami z dôvodu, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa, pretože žalobca sa podroboval bolestivým vyšetreniam a liečeniu, liečba vyžadovala podávanie infúzií a transfúzií, aplikácii bolestivých injekcií. Bolesť síce právo nedefinuje a je to pojem, ktorý možno posúdiť z lekárskeho hľadiska, nepochybne však súd má oprávnenie skúmať, či lekárom určený základný počet bodov je adekvátny bolesti, za ktorú, okrem bolesti spôsobenej poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov, sa považuje i sťaženie zdravotnej pohody, ako sú závažné psychické zmeny, poruchy nervového ústrojenstva, stavy únavy, závraty alebo iné fyzické útrapy a strasti z obmedzenia pohybu alebo bezvládnosti. Iný výklad by viedol k negácii ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.

41. V danom prípade zo záverov znaleckého posudku č. 25/2007 vyplýva, že žalobca utrpel poranenia, ktoré sú zvyčajne spojené s pocitom ťažkej bolesti. Následné zmeny na pohybovom aparáte sprevádzajú aj ďalšie chronické bolesti. Žalobca utrpel okrem iných poranení zlomeninu panvy so zlomeninami lonových kostí, utrpel ťažké mozgovo-lebkové poranenia a poranenia chrbtice (pomliaždenia mozgu ťažkého stupňa, zlomeniny spánkovej kosti, krvácanie do miechy). Žalobca podľa znaleckého dokazovania prežíval aj mučivé útrapy, teda ďalšie vystupňovanie a predlžovanie bolesti. Žalobca aj naďalej pociťuje bolesti hlavy, v dolných končatinách, v chrbte na hranici znesiteľnosti, pričom je nútený brať lieky proti bolesti. Ďalšou okolnosťou odôvodňujúcou zvýšenie bodového ohodnotenia bolestného v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky je nutnosť dlhodobej rehabilitácie a s ňou súvisiace ďalšie vytrpené bolesti žalobcu. Žalobca bol päťkrát v ústavnom ošetrovaní v období bezprostredne nasledujúcom po úraze od 14.11.2003 do 16.1.2004, pri ktorom si vytrpel ďalšie bolesti ako to vyplýva jednak z jeho výpovede a ako to potvrdil aj jeho ošetrojúci lekár MUDr. B. Š. vo svojej výpovedi. Z výpovede ošetrojúceho lekára je zrejmé, že žalobca pociťoval v dôsledku úrazu obrovskú bolestivosť, pričom žalobca trpel bolesťami do roka od úrazu a minimálne tri mesiace bolesťami intenzívnymi.

42. Už samotné zranenia, ktoré žalobca utrpel pri úraze, krvácanie do dutín hlavy mozgových, podvrtnutie krčných stavcov, krvácanie vnútrolebečné a do chrbticového kanála, pomliaždenie mozgu ťažkého stupňa, otras mozgu III. stupňa, zlomenina temenných kostí obojstranná, tržnozhoždená rana temena, tržnozhoždená rana čelovej a temennej kosti, tržnozhoždená rana čela vľavo, podvrtnutie

krčnej chrbtice s roztrhnutím šľachy v oblasti krku, výhrez medzistavcovej platničky v krčnej oblasti, zlomenina panvového prstenca obojstrannú, zlomenina kĺbovej jamky bedrového kĺbu, odtrhnutie kosti v oblasti členku, sú zranenia, ktoré aj pre bežného človeka evokujú silnú bolestivosť. V danom prípade táto bolestivosť bola potvrdená okrem samotného žalobcu aj jeho ošetrojúcimi lekármi, znaleckými posudkami vrátane znaleckého posúdenia znaleckým ústavom.

43. Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa a základné bodové ohodnotenie a odškodnenie za bolesť nie je postačujúce a nie je ani primerané povahe poškodenia zdravia a priebehu liečenia.

44. V danej veci je preukázaná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 7 ods. 3 vyhl.č.32/1965 Zb., t.j. že sú splnené podmienky pre mimoriadne zvýšenie odškodnenia za bolesť, lebo vyššie popísané zranenia si v prípade žalobcu vyžiadali komplikovanú a dlhodobú liečbu s doliečovacím procesom, sprevádzanú bolestivými prežívateľmi, keď značne bolestivý bol nielen samotný úraz, ale aj ďalšia rehabilitácia a dôsledkom úrazu sú aj ďalšie chronické bolesti.

45. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa priznanie odškodnenia bolestného v prípade žalobcu celkom sumou 2.389,96 eur javí ako nepostačujúce a neprimerané následkom spojených s poškodením zdravia a ako primerané stanovil mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť žalobcu vo výške 7 - násobku základného bodového ohodnotenia vyplývajúceho zo znaleckých posudkov, teda 957 bodov x 60 Sk x 7, čo predstavuje sumu 7x 57.420 Sk, teda 13.341,96 eur (401.940,- Sk), od ktorej súd odpočítal sumu 2389,96 eur zaplatenú žalobcovi intervenientom na strane žalovaného a celková výška náhrady za bolesť tak predstavuje sumu 10.952,- eur. Vzhľadom na uvedené potom súd žalobu v časti prevyšujúcej 7 - násobok základného bodového ohodnotenia bolestného zamietol.

46. Súd pri určení hodnoty za bolestné u žalobcu vychádzal zo základného bodového ohodnotenia (s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. Ncdo 39/2003 zo dňa 26.8.2004), ktoré podľa znaleckého posudku je 957 bodov. Túto znalcom stanovenú hodnotu súd zvýšil o 7 násobok vzhľadom na mimoriadne bolestivé poranenia a mimoriadne bolestivý priebeh liečenia a ďalšie skutočnosti, ako je uvedené vyššie.

47. V súvislosti so stanovením výšky bolestného súd poukazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.9.2013 č.k. 11CoPr/1/2013-352. V predmetnom rozhodnutí súd poukazuje na skutočnosť, že k úrazu žalobcu došlo v čase, kedy síce platila vyhláška č. 32/1965 Zb., ale od 1. 8. 2004 už platil zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý upravoval výšku náhrady bolesti tak, že výška náhrady sa určila sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1 za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhľila na celé desiatky korún smerom nahor. Keďže išlo o predpis, ktorý nadobudol účinnosť v čase blízkom úrazu žalobcu, súd urobil porovnanie s prípadnou náhradou za bolestné podľa zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom zistil, že ak by sa táto náhrada posudzovala podľa tohto predpisu, patrila by žalobcovi pri bodovom ohodnotení 957 bodov suma 9126,54 eur (274.946,10 Sk). Priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v roku 2003 bola 14.365,- Sk a 2 % sa rovná suma 287,30 Sk. Pri odpočte už vyplatených sumy 2389,96 eur, by išlo o odškodnenie vo výške 6736,58 eur. Súd však výšku bolestného v uvedenej výške nepovažoval za primeranú vzhľadom k vyššie popísaným skutočnostiam. Žalobcovi priznal náhradu za bolesť vo výške 10.952,- eur, pričom je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že intervenient v záverečnom prednese nerozporoval 7-násobné zvýšenie náhrady za bolesť, preto súd nárok žalobcu do uvedenej výšky zo strany intervenienta na strane žalovaného nepovažuje za sporný.

48. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

49. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

51. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. V predmetnej veci treba poukázať na skutočnosť, že žalobca si uplatnil pôvodne podanou žalobou nárok na bolestné v sume 313.483,37 eur, pričom neskôr vzal žalobu čiastočne späť ohľadne sumy 248.556,06 eur. Žalobcovi súd priznal náhradu za bolesť vo výške 10.952,- eur, pričom vo zvyšku žalobu zamietol.

53. Zásadu úspechu treba podľa CSP uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nebolo by celkom spravodlivé požadovať od žalobcu, aby svoju ujmu podceňoval iba preto, aby potom nemusel hradiť trovy konania. V takom prípade, je pri rozhodovaní o náhrade trov konania potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce (pozri nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 170/99). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté. Nemožno však opomenúť ani fakt, že zo strany žalobcu môže dôjsť k značnému nadhodnoteniu výšky sporu. V danom prípade však musel súd zohľadniť aj procesný neúspech žalobcu ohľadne zastavenia konania v časti o zaplatenie 248.556,06 eur. V tejto časti žalobca jednoznačne procesne zavinil zastavenie konania.

54. Z pôvodne uplatnenej sumy 313.483,37 eur, žalobca dôvodne uplatňoval iba sumu 10.952,- eur, pričom v časti o zaplatenie sumy 248.556,06 eur procesne zavinil zastavenie konania a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

55. Žalobcov úspech tak predstavoval 3,49 % a neúspech 96,51%. Pri tak výraznom neúspechu súd pri rozhodovaní o trovách konania nemohol zohľadniť skutočnosť, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté v zmysle vyššie uvedeného.

56. Žalovanému ako aj intervenientovi na strane žalovaného tak po odrátaní neúspechu od ich úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 93,02% ($96,51 - 349 = 93,02$ %).

57. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

58. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán.

59. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

60. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná.

61. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 OSP treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 OSP (§ 257 CSP) sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu

nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (Rozsudok NS SR, sp. zn. 3M Cdo 5/2006).

62. V danom prípade súd dospel k záveru, že priznanie trov konania žalovanému ako aj intervenientovi na strane žalovaného, by sa voči žalobcovi javilo ako neprimerane tvrdé, preto je namieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP. Ako už súd uviedol vyššie, do práva žalobcu zasiahnuté bolo, nárok na bolestné ako aj na jeho primerané zvýšenie žalobcovi vznikol. Spornou bola iba výška náhrady za bolesť, ktorá závisela jednak od znaleckého dokazovania a jednak od úvahy súdu, pokiaľ išlo o primerané zvýšenie tejto náhrady. Vzhľadom na uvedené by bolo neprimerane tvrdé voči žalobcovi, ak by mal znášať náhradu trov konania, pričom by jej priznanie procesne úspešnej strane sporu mohlo dokonca úplne zbagatelizovať priznanú náhradu za bolesť.

63. V súvislosti s povinnosťou súdu zohľadniť pri aplikácii § 257 CSP aj majetkové pomery žalovaného, ktorého majetková sféra by mohla byť výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá, je potrebné uviesť, že sa jedná o právnickú osobu, ktorá je v procese ukončovania svojej činnosti. Za daných okolností jeho majetková sféra nebude výnimočným nepriznaním náhrady trov konania dotknutá do tej miery, že by sa uvedené mohlo javiť ako neprimeraná tvrdosť voči tejto strane sporu. Zároveň je právnickou osobou aj intervenient na strane žalovaného a nepriznanie náhrady trov konania intervenientovi nemôže existenčne tento subjekt ohroziť.

64. Vzhľadom na uvedené súd žalovanému ako aj intervenientov na strane žalovaného právo na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.